

Då samma olägenheter af lagens stadgande i detta afseende säkert visa sig öfver allt i landet och något mera frihet i detta fall säkert skulle icke obetydligt underlätta och förbereda vägunderhållningens förvandlande till ett kommunalonus, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta ett sådant tillägg till 8 § i 25 Kap. Byggningsbalken att häradsboarne derigenom blifva oförhindrade att i laga ordning öfverenskomma om grunderna för vägdelning, då de flesta delegarne derom blifva ense.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1869.

O. B. Olsson.

N:o 88.

Af Herr O. Nilsson från Christianstads län: Om upphörande af den till sjömanshusen enligt Kongl. Reglementet den 30 Mars 1748 utgående s. k. plåtafgift.

Det första i Sverige varande sjömanshus inrättades i Stockholm och för hvilket Kongl. Maj:t den 30 Mars 1748 i nåder utfärdade reglemente. Till detta sjömanshus skulle sjöfarande erlægga, bland andra afgifter, äfven den s. k. plåtafgiften. Den bestod deri att af hvarje förtjent riksdaler skulle skeppare erlægga fyra öre, styrman tre öre och öfrige manskapet två öre. På Göteborgs stads underdåniga anhållan meddelade Kongl. Maj:t den 4 Augusti 1752 nådigt tillstånd att i öfriga stapelstäder i riket inrätta sjömanshus, med skyldighet att ställa sig till efterrättelse det reglemente, som Kongl. Maj:t för sjömanshuset i Stockholm fastställt. Sedermera hafva sjömanshus i flera af rikets öfriga stapelstäder blifvit inrättade, till hvilka sjöfarande nödgats erlægga plåtafgift, då de å desamma blifvit mönstrade; men som denna afgift,

isynnerhet för det lägre manskapet af besättningen på fartyg, som förtjena ett knappt bröd för dagen till sitt och de sinas uppehälle, är allt för tryckande, bör den upphöra, och många skäl tala för dess afskaffande. Stora förändringar i många förhållanden hafva sedan den tiden, då reglemente för sjömanshus utfärdades, inträdt. Ny fattigvårdsförordning har blifvit utfärdad och kommunallagarne hafva sedan dess blifvit utgifna. Tillämpningen af dessa tvänne författningar medför ganska känbara uppoffringar såväl för den mindre bemedlade, ja ännu mera för denne, som för den mera behållne. Blir någon sjöman i behof af understöd sedan han ej längre sjelf kan förtjena sitt bröd. och beklagligtvis äro de många, som sådant behöfva, så är det kommunen den han tillhör, som har skyldighet att lemna det understöd, hvaraf han kan vara i behof, och icke sjömanshuset; hvarföre då erlægga afgift till detsamma? det vore snarare skäl att erlægga denna afgift till kommunen.

Sjömanshusen hafva flera andra inkomster: fartyg, ankommande från utrikes ort, skall till detsamma erlægga för hvarje nyläst tio öre. Till samma ingår äfven böter, som ådömas i mål rörande sjötvister, en kollekt, som upptages i kyrkorna, och procent af auktionsmedel för försålda sjöskadade fartyg. Af hvad jag nu haft äran andraga synes, att sjömanshusen, utom plåtafgiften, hafva stora och mångartade inkomster till bestridande af sina utgifter, hvarföre jag härmed tager mig frihet föreslå,

att Riksdagen ville besluta en sådan förändring uti för sjömanshus gällande reglementet, att sjöfarande hädanefter befrias från erläggande af plåtafgift till detsamma.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

O. Nilsson,
från Christianstads län.